

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313213004
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313213004.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci navrhovateľky F. W., nar. X. X. XXXX, bytom O. M. XXX, proti odporcovi V. W., nar. XX. X. XXXX, bytom O. M. XXX, toho času X. XX, I. V., o určenie manželského výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 17C 331/2013-16 zo dňa 24.1.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu navrhovateľky.

II. Účastníkom sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu V. W. prispievať na výživu navrhovateľky F. W. sumou 50 Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu od 9. 9. 2013 a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil cit.: „V prejednávanej veci bolo preukázané navrhovateľkou, že odporca odišiel zo spoločnej domácnosti v mesiaci apríl 2013 a rodinu zanechal bez finančných prostriedkov. Odporca neprispieva na výživu navrhovateľky ani v čase podania návrhu na výživu detí účastníkov konania. V priebehu r. 2013 bolo určené výživné vo vzťahu k mal. synovi Y. W., nar. XX. X. XXXX. Zo spisového materiálu v konaní tunajšieho súdu 10P/162/2013, v ktorom bola uzavretá rodičovská dohoda účastníkov konania vo vzťahu k mal. Y. súd zistil, že odporca bol zamestnaný do 8. 8. 2013, pričom pracovný pomer bol ukončený z jeho strany v skúšobnej dobe. Jeho príjem v tom čase činil 18.000,--Kč, z tohto príjmu uhradil podnájom vo výške 6.500,-- Kč, ďalej uviedol, že si zakúpil nábytok, tento spláca mesačne vo výške 3.400,--Kč, uhradza pôžičku vo výške 94,-- eur. Poukázal na to, že uhradza aj životné poistenie dcére vo výške 34,-- eur mesačne a že má finančný dlh voči bratovi a sestre, pretože od januára do apríla 2013 bol nezamestnaný. Dlh odporcu je aj voči zdravotnej poisťovni, odporca uviedol, že tento činí 215,-- eur. Za čas odkedy s navrhovateľkou nebýva v spoločnej domácnosti, jej prostredníctvom brata zaslal 300,-- eur, z toho 80,-- eur mala uhradiť ako nedoplatok u mobilného operátora O 2. Navrhovateľka v tomto konaní k prednesu odporcu uviedla, že finančné prostriedky, ktoré zaslal odporca prostredníctvom brata boli vo výške 200,-- eur použité na vykonané pohovory na vysokú školu dcérou účastníkov a že dlh voči mobilnému operátorovi O 2 nečinil 80,-- eur, ale 150,-- eur.

Z citovaných ustanovení Zákona o rodine nesporne vyplýva, že manželia majú si pomáhať a majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Životná úroveň obidvoch manželov by mal byť v zásade

rovnaká. Nakoľko odporca neprispel žiadnym spôsobom k zisteniu skutkového stavu, súd vychádzal z vykonaného dokazovania v konaní 10P/162/2013 tunajšieho súdu a dospel k záveru, že je nesporné, že odporca zanechal rodinu pri odchode zo spoločnej domácnosti bez finančných prostriedkov. Ak odporca v konaní 10P/162/2013 uviedol, že pracovný pomer, v ktorom bol, ukončil v skúšobnej dobe sám, nesporne zodpovedá za svoju osobnú situáciu, nakoľko ako uviedol, býva v podnájme, kde náklady nájmu činia podľa jeho prednesu 6.500,-- Kč a za zakúpený nábytok uhrádza mesačne 3.400,-- Kč. Toto konanie odporcu nemôže byť na ujmu práv navrhovateľky, ktorá sama prevzala zodpovednosť za rodinu s maloletým dieťaťom po odchode odporcu zo spoločnej domácnosti. Za danej dôkaznej situácie bolo nesporne preukázané, že odporca je ten z účastníkov konania, ktorý zapríčinil rozvrat manželstva svojvoľným opustením rodiny bez toho, aby finančne usporiadal svoj vzťah voči navrhovateľke, ako aj bez úpravy vyživovacej povinnosti voči deťom účastníkov konania. Je len veľmi ťažko morálne obhájiť takéto správanie odporcu a preto súd na základe vyššie uvedeného dokazovania potom čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky a určil, že odporca je povinný prispievať na výživnom navrhovateľke sumou 50,-- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu od 9. 9. 2013. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.“

Proti rozsudku proti uložení povinnosti prispievať na výživu manželky podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca namietajúc, že jeho príjem je 18 000,-Kč a výdavky sú nájom 6500,- Kč, 3400,- Kč zakúpenia nábytku, výživné 240 Eur, úver - mesačná splátka 94 Eur, dlh voči zdravotnej poisťovni 215 Eur, preto nie je schopný platiť manželské výživné, keďže nedokáže splácať ani dlhy. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh zamietol.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila navrhovateľka navrhujúc rozsudok v napadnutom výroku ako správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia podľa § 212 ods. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné. Súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pre konanie bol rozhodujúci právny základ nároku žalobkyne založený na ustanovení § 71 Zákona o rodine, keďže ide o nárok zo vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi za trvania manželstva. Povinnosť manželov plniť výživné vzniká momentom uzavretia manželstva a zaniká spolu so zánikom manželstva niektorým zo spôsobov v zmysle Zákona o rodine. Jedinou výnimkou, pre ktorú by nebolo možné oprávnenému priznať právo na výživné, by bol rozpor s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Pri stanovení tejto vyživovacej povinnosti platí zákonná zásada, že hmotná a kultúrna úroveň obidvoch manželov má byť zásadne rovnaká. Aj pri tomto druhu vyživovacej povinnosti platí ustanovenie § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine vyžadujúce pri určení výživného vychádzať z odôvodnených potrieb oprávneného a schopností, možností a majetkových pomerov povinného.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že účastníci konania sú manželia, z manželstva ktorých pochádzajú dve maloleté deti. Odporca v apríli 2013 opustil spoločnú domácnosť.

Navrhovateľka je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 199,60 Eur mesačne, iný príjem nemá.

Odporca pracuje s mesačným príjmom vo výške 18 000,-Kč.

Na základe uvedeného možno dospieť k záveru, že v súlade so zásadou rovnakej životnej úrovne manželov je dôvodné žalobkyni priznať výživné. Predpokladom uplatnenia práva na manželské výživné je zásadne rozdielna životná úroveň manželov. Je zrejmé, že odporca v súčasnosti má príjem. Vzhľadom na celkovú finančnú situáciu žalobkyne, aj s ohľadom na jej osobnú starostlivosť o mal. Y., je zrejmé, že životná úroveň navrhovateľky je neporovnateľná so životnou úrovňou odporcu. Na strane navrhovateľky je potrebné zohľadniť aj jej starostlivosť o domácnosť a osobnú starostlivosť o mal. Y. a plnoletú F., ktoré sú postavené na roveň finančnému zabezpečeniu potrieb rodiny. Pri posudzovaní oprávnenosti nároku na manželské výživné nie je pritom možné vychádzať len z príjmov oboch manželov, ale aj z konkrétnej miery ich potrieb danej povahou práce, spôsobu života, zdravotného stavu manželov a podobne. Navrhovateľka tak preukázala, že priznanie manželského výživného odôvodňujú jej odôvodnené potreby. Výška výživného (50 Eur) umožní navrhovateľke aspoň čiastočne vykryť odôvodnené potreby a priblížiť sa k rovnakej životnej úrovni manžela.

Na základe uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok vo výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu navrhovateľky ako správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca v odvolacom konaní úspešný nebol a navrhovateľka si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila. Odvolací súd preto náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.